

MANIFEST 25N

Una vegada més ens trobem a 25 de novembre, Dia Internacional contra la violència envers les dones. I ens trobem en un context desolador.

A nivell polític, uns que es queixen de que el feminisme ha anat massa lluny i «incomoda» als homes de 40-50 anys; altres que neguen l'existència de la violència masclista, i d'altres que, directament, l'exerceixen. L'abús de poder de la mà d'homes que ocupen alts càrrecs, famosos, rics... Alguns d'ells han estat obligats a retirar-se de la política després de l'escàndol, com el cas Errejón, però d'altres no només segueixen en el seu càrrec, sinó que són guardonats amb premis literaris per la igualtat, com el cas del diputat Carlos Flores, de Vox, a l'Ajuntament de València.

A nivell social, és aterridor veure com cada dia hi ha alguna notícia sobre violència masclista. Cada dia. A l'estat espanyol es presenten més de 550 denúncies per violència masclista al dia i el 80% de les sentències que es dicten són condemnatòries, segons dades del Consejo General del Poder Judicial de 2023.

Durant aquest any hem sabut de casos tan colpidors com el de la Gisèle Pelicot a França: drogada pel seu marit durant gairebé 10 anys i violada després de forma continuada per homes, fins a 50 acusats, que eren contactats pel marit, que oferia la seva dona com si fos un cos inanimat, mentre gravava les agressions. «És la seva dona, pot fer amb ella el que vulgui». Aquesta frase és una de les que va pronunciar al judici un dels acusats. Un judici que s'ha celebrat públicament a petició de la dona que, destruïda però valenta, ha volgut visibilitzar el seu cas per fer **que la vergonya canviï de bàndol**, per intentar ajudar a altres dones a no avergonyir-se, a parlar en veu alta. Alguns dels acusats s'han disculpat durant el judici. «Sento les disculpes però són inaudibles (...) al disculpar-se intenten excusar-se», va dir la Gisèle. La majoria dels homes contactats pel marit van acceptar l'oferta de violar la Gisèle, però és que de la minoria que va dir que no, cap d'ells va denunciar-ho. La demostració de que les violències masclistes se sostenen en el silenci i la complicitat que sovint generen. Tot plegat una aberració, una monstruositat. Però el més trist és que, vist un a un, no són monstres sinó homes tristament normals.

Recentment també ha tingut lloc el judici contra els empresaris pederastes de Múrcia. Un procés judicial sobre una xarxa d'abús i explotació sexual de dones menors d'edat que ha trigat més de 10 anys a resoldre's i que ha acabat amb unes condemnes ridícules que han generat una gran sensació d'impunitat per al masclisme i són exemple de la justícia misògina, patriarcal i classista que impera a l'estat.

Ens parlen de que cal repensar el discurs feminista per fer-lo més amable i transformar-lo en un moviment social integrador però alhora el discurs antifeminista

és difós pels *influencers* a les xarxes socials que promouen l'engany, l'abús i el maltractament cap a les dones i instrueixen als homes joves a perpetuar la violència masclista.

I mentrestant les dones seguim sent silenciades, invisibilitzades, oprimides, violentades amb els micromasclismes, seguim patint abusos laborals, socials i sexuals, som violades i som assassinades pel fet de ser dones.

La lluita contra la violència masclista ha de ser una lluita col·lectiva que necessita de tota la societat. Cal trencar el silenci, no callar-nos, fer-nos costat: protesta i sororitat a tots els àmbits. Perquè les violències masclistes no són un fet aïllat ni privat, ni són un problema de les dones: les violències masclistes són un mal universal, són la claveguera de la societat, una vulneració de drets humans i el principal problema de seguretat pública a dia d'avui.

Però no avançarem sense una educació, per a tothom, basada en el respecte, en el reconeixement de la diversitat, i que es qüestioni activament l'estructura patriarcal. Deixem de posar l'èmfasi en ensenyar a les nenes a protegir-se, a no anar soles, a tenir por i ensenyem als nens a respectar, a no abusar, a no violar.

Volem que Cornudella de Montsant prengui consciència de la importància de l'eliminació de les violències envers les dones per avançar cap a un model social més just, més equitatiu, més igualitari.

Volem un territori lliure de masclismes on es vetlli per una educació que ensenyi a respectar el dret a la diferència.

Seguirem alçant la veu fins que totes siguem lliures. S'ha acabat, ni un cas més: acabem amb la impunitat masclista i la de tots els agressors, que ens agraeixin que demanem justícia i no venjança. Suport feminista i **que la vergonya canviï de bàndol!**

25 de novembre de 2024